

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dialogorum sacrorum Libri Quatuor

Châteillon, Sébastien

Basileae, 1565

Moses expositus

urn:nbn:de:bsz:31-102436

ut esset qui seruaret uos. paternamq; domum. Itaq;
non uos, sed Deus misit me qui effecit ut essem Pha-
raoni pater, toti eius familie dominus, uniuersis
Aegyptijs princeps. Quocirca proficiscimini con-
tinuò ad patrem, & narrate ei, me esse & uiuũ,
& magnum, atq; gratiosum: proinde ne cunctetur
commigrare ad me unà cum tota domo, & pecori-
bus. Supellestem ne moretur: plurimam enim hic
esse. Nam aliam uos in terra quadã feraci, non pro-
cul hinc. Ecce uos uidetis oculis uestris, uidet cha-
rissimus frater Benjamin, ut colloquar uobiscum
meo ipsius ore: licet agnoscatis, & omnia renuncie-
tis patri. O mi Benjamin, tenco ne ego te? ut liben-
ter amplector charissimũ mihi capitulum? Agite,
amplectar uos omnes. Saluete fratres, redditi mihi
post longum tempus. ¶ 1. Salue & tu frater mi-
tissime.

SENTENTIA.

Deus est mirificus, etiam peccata suorum
conuertit ad ipsorum salutem.

MOSES EXPOSITVS.

Exod. 4.

ARGVMENTVM.

Moses infans à matre expositus, reperitur
à filia Pharaonis, & matri ignoranter tradi-
tur alendus.

Ioca-

Iocabeda mater Moſis, Maria ſoror,
Termuthis filia Pharaonis,
Ancilla.

Hucusq; euafimus clanculum, & iam peruenimus ad flumen. Nunc exponendus eſt hic infans puer, ne Pharao reſciſcat eum eſſe ſeruatum à nobis, contra ſuum mandatum atq; uoluntatem. Nam quòd ſeruauimus eum iam tres meſes, fecimus cum magno periculo. Sed melius erat uenire in diſcrimen etiam de uita, quàm ſinere necari tam forno ſum puerum. O crudelem regem, qui iuſſerit interfici omnes partus mares. Quàm multi ſunt perempti iuſſu eius, in ipſo ingreſſu uitæ. Quæ eſt unquã audita tanta immanitas? infantes iugulari in ipſo limine & ingreſſu uitæ? O mi filiolo, ego mater miſera, cogor exponere te hic in papyro: te, quem tuli utero, quẽ peperì, quem per tres meſes occultauì: & occultarem adhuc, ſi poſſem. O rem acerbam: me ne ſeparari à te, ſine ulla ſpe tui unquam uidendi? Quid me futurum eſt? quid te autem fili, quem hic deſero? Verùm cum non poſſimus quòd uolumus, uelimus quòd poſſumus. Quòd mecum fuit, feci, ut te occultum haberem. Nunc commendo te clementiæ & providentiæ diuine. Vale meæ deliciæ, uale mi filiolo. M. Mater, ego hic manebo in occulto, ſi tu permittes, ut uideam quid futurum ſit. M Permitto, & do-

42 DIALOG. SACRORVM

mon redeo. T. Hic est flumen, quò uenimus ad lauandum. Vos pedissequæ hic inambulabitis secundum flumen: ego cum ancilla concedam in hunc recessum amœnum & occultum. Sed quid uides in papyro, ancilla? uise quid sis. Videtur mihi esse cieta. A. Et rectè uidetur, hera: & quidem est oblita bitumine & pice. T. Adfer eam huc. Aperiamus. Ah miselle: puer est uagiens: miseret me eius. Ex pueris Hebræorum est. M. Venio in summam spem conseruandi pueri. Accedam. Salus domina. T. Quid tu ais? M. Vis ne ut accersam tibi nutricem ex Hebræis, quæ nutriat tibi puerum? T. Bene dicis, accerse. M. Iam hic aderit. T. Bonis auspicijs huc descendi. Habeo puerum, quem curabo educandum pro meo. Nihil potuit accidere mihi optatius. Neque uereor offendere meum patrem, in re tam pia & humana. Ah scelus est, iugulare partus recentes. At quàm elegans est, quàm bene natus? Nonne flagitium est, necare tales pueros? M. Hic tibi adduco nutricem, domina. T. Mulier, tu educabis mihi, & enutries hunc puerum. Ego tibi soluam mercedem. **M**Faciam.

SENTENTIA.

Quos Deus seruare uult, eos equidem in summa pericula uenire patitur, at non perire.

DVMVS. Exod. 3.

ARGV-

Deus in cõ
erandis su
s utitur in
erdum ope
a hominum
ongè aliud
og: tantum
quàm ipse
cogitat.